

skønt den højtærede Minister lovede at tage sig af Sagen, er vi endnu lige vidt. Generaldirektøren gør, som han vil, han bryder sig hverken om Minister eller Rigsdag, langt mindre om Arbejdere, han ordner disse Forhold ganske alene. Der er blandt andet et Andragende om Timelønforhøjelse. Gennem flere Aar har Smede- og Maskinarbejdernes Timeløn været lagt til Grund for alt Haandværk paa Statsbaneværkstederne. Nu er Timelønnen for Smede- og Maskinarbejderne i den private Industri 37 Øre, og om et godt Aar er den oppe paa 38 Øre, men Timelønnen paa Statsbaneværkstederne bliver ved at staa paa 34 Øre. Det forekommer mig, at Staten burde være om ikke over den private Industri saa i hvert Fald paa samme Højde som den. Der har ligeledes gennem mange Aar fundet Timelønforhøjelse Sted paa Værkstederne, saa at de højereliggende Lønninger ogsaa har faaet et Løntillæg. Dette er imidlertid udeblevet de sidste Aaringer. Denne Timelønforhøjelse betyder egentlig ikke nogen væsentlig Udgift for Statsbanerne. Det er saaledes, at naar 97 pCt. staa paa Akkord, og der ikke samtidig bliver givet Akkordtillæg, betyder det egentlig ikke mere end nogle faa Øre til disse 3 pCt., der faar Løntillæg. Men til Trods for, at det i økonomisk Henseende ikke betyder noget, har der ikke fundet nogen Timelønforhøjelse Sted i de senere Aar. Man vil da kunne spørge: Naar man tidligere har været vant til at faa en saadan Timelønforhøjelse, hvad kan Grunden da være til, at Statsbanerne for flere Aar tilbage er standsede med at forhøje deres Lønninger? Er Grunden den, at man er kommet for højt op, eller hvor ligger Grunden? Jeg kan berolige den højtærede Minister med, at det ikke er Tilfældet. Endnu er der ingen Fare paa Færde, thi naar Begyndelseslønnen er omtrent 4 Øre lavere og Gennemsnitslønnen 4—5 Øre lavere end indenfor den private Industri, er der saa vist ingen Grund til at stoppe op og til at være forsigtig med at forhøje Timelønnen.

Ligeledes ønsker jeg at omtale et Andragende om forkortet Arbejdstid, dette Andragende har ligget vistnok to Aar, og man ansøger om en Forkortelse af Arbejdstiden til 9 Timer daglig. I Fredags hørte jeg den højtærede Konseilspræsident udtale sig om, at han vilde være med til at forkorte Arbejdstiden for Hærens tekniske Afdeling, og jeg vil da anmode den højtærede Trafikminister om her at gøre lige saa og stille sig imødekommende overfor

dette Andragende, saa at Værkstedarbejderne, Remisearbejderne og Depotarbejderne kan faa den forkortede Arbejdstid, de søger om.

Jeg har gentagne Gange rettet en Henstilling til den højtærede Minister om at faa Kedelsmedien i Aarhus udvidet. Jeg har tidligere her i Salen omtalt, at dette Værksted er det sletteste, der findes i Aarhus. Paa et ganske lille Areal findes sammentrængt en Masse Forarbejdningsmaskiner og en Masse Kedler, mellem hvilke Arbejderne ikke uden stor Fare bevæger sig for at udføre deres Arbejde, og det vældige Spektakel, som der under almindelige Forhold er i en Kedelsmedie, er naturligvis langt større her, og det bevirker, at mange af Arbejderne efter faa Aars Forløb bliver Invalider, idet de mister en af deres Sanser, Hørelsen. I dette Værksted arbejdes der baade i Dag- og Nathold, og som jeg i Parentes maa bemærke, er det snart det eneste Værksted, hvor der arbejdes i Dag- og Nathold, idet de andre Værksteder er ombyggede og udvidede, saaledes at man bliver fri for Natholdsarbejde. Da Natholdet er et meget usundt Arbejde, særlig i et saa uhygiejnisk Værksted som Kedelsmedien, og da det er en stor aarlig Udgift for Staten, at der skal arbejdes med Nathold — Natholdet her saavel som i den private Industri faar et Tillæg til sin Arbejdsfortjeneste, og desuden medgaar der ogsaa Udgifter til Belysning o. s. v. — vil jeg henstille til den højtærede Minister at foranledige, at Kedelsmedien bliver udvidet, saa at man kan faa Forholdene forbedrede. Men der er tillige en anden Grund til Udvidelsen, og det er den, at en hel Del Arbejde paa Grund af den indskrænkede Plads i Kedelsmedien maa udføres med Luftværktøj i det nye Lokomotivrepurationsværksted, og dette Værktøj virker i urimelig Grad forstyrrende og ødelæggende paa mange Arbejdes Nervesystem, og deres Hørelse tager Skade. Statsbanernes Sygekasselæger er sikkert villige til at attestere, at mine Udtalelser er rigtige. Det er efter Opfordring af disse Arbejdere, jeg retter denne indtrængende Henstilling til den højtærede Minister om at fjerne dette Arbejde med det nye Værktøj af Hensyn til Arbejderne, hvis Helbred lider betydeligt ved det Spektakel, som Brugen af Luftværktøj medfører. Det er muligt, at det ikke kan ordnes paa anden Maade end ved at bygge en ny Kedelsmedie, men jeg tror, at disse Penge er givne godt ud.

Hvad jeg her har sagt om Aarhus Kedelsmedie, gælder ogsaa den københavnske